ODVJETNICA
NADA MILIĆ

T: +385 1 201 5079 | M: +385 91 903 0650
E: ODVJETNICA@MILIC.HR | ATTORNEY-AT LAW@MILIC.HR

ŽUPANIJSKOM SUDU
putem
OPĆINSKOG SUDA U NOVOM ZAGREBU
Zagreb, Turinina 3

Poslovni broj: Ovr-2110/2026

Predlagatelj osiguranja: ŽELJKO BABIĆ, OIB: 63277928690, Zagreb, Ulica Ivana Šibla 18, zastupan po Zoranu Špeharu, odvjetniku u Zagrebu

I. protivnik osiguranja: TIHOMIR BABIĆ, OIB: 24895719472, Zagreb, Ulica Ivana Šibla 18

II. protivnik osiguranja: IVAN ZAJEC, OIB: 34081665995, Zagreb, Potok 26/1, zastupan po punomoćnici Nadi Milić, odvjetnici u Zagrebu, Praška ulica 6/II

ŽALBA II. PROTIVNIKA OSIGURANJA
protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-2110/2026-3 od 4. rujna 2026. godine

I. II. protivnik osiguranja Ivan Zajec pravodobno podnosi žalbu protiv pobijanog rješenja u dijelu u kojem se ono odnosi na njega, osobito protiv točaka I., II. i IV. izreke, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Odluku o trošku iz točke IV. izreke pobija u cijelosti.

II. protivniku osiguranja prijedlog nije dostavljen na očitovanje, a troškovna odluka donesena je bez mogućnosti osporavanja osnove i visine troška

II. protivniku osiguranja prije donošenja pobijanog rješenja nije dostavljen prijedlog za određivanje privremene mjere niti prilozi uz prijedlog, niti mu je ostavljen bilo kakav rok da se o njima očituje. Za predmetni nasljednopravni spor između predlagatelja osiguranja i I. protivnika osiguranja nije znao niti je u tim odnosima sudjelovao. U postupak je uključen isključivo zato što je s I. protivnikom osiguranja sklopio ugovor o prijenosu prava vlasništva radi osiguranja svoje novčane tražbine.

II. protivnik ne osporava da priroda privremene mjere u određenim situacijama može opravdati odlučivanje bez prethodnog očitovanja protivnika osiguranja. Međutim, takvo postupanje pretpostavlja postojanje konkretne hitnosti i opasnosti koja ne trpi odgodu. U pobijanom rješenju nije obrazloženo zbog čega bi upravo u odnosu na II. protivnika postojala takva hitnost, niti je utvrđena ijedna njegova radnja koja bi upućivala na namjeru otuđenja ili opterećenja nekretnine.

Posebno je neprihvatljivo da je bez prethodnog očitovanja II. protivnika istodobno donesena i odluka kojom mu je, solidarno s I. protivnikom, naložena naknada čak 4.322,50 EUR troška postupka. Odluka o trošku sama po sebi nije hitna mjera osiguranja. Upravo je u pogledu troška II. protivniku morala biti omogućena mogućnost da ospori vrijednost predmeta spora od 150.000,00 EUR, nužnost pojedinih troškova i nepostojanje bilo kakve osnove za solidarnu odgovornost.

II. Iz samog pobijanog rješenja proizlazi da je Tihomir Babić nekretninu prenio na Ivana Zajeca na temelju Ugovora o prijenosu prava vlasništva na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 10. lipnja 2026. godine. Tim ugovorom osigurana je glavnica od 26.800,00 EUR, s ugovorenom kamatom, uz krajnji rok dospijeća 30. lipnja 2029. godine. Riječ je, dakle, o fiducijarnom prijenosu radi osiguranja konkretne novčane tražbine, a ne o raspolaganju kojim bi II. protivnik bezuvjetno i konačno stekao ekonomsku vrijednost nekretnine.

Predlagatelj osiguranja nije naveo, a sud nije utvrdio, da je II. protivnik pokušao nekretninu prodati, opteretiti, ponuditi trećim osobama, oglasiti za prodaju ili na bilo koji drugi način poduzeti radnju iz koje bi se mogla izvesti konkretna opasnost da će on spriječiti ili znatno otežati ostvarenje

T: +385 1 201 5079 | M: +385 91 903 0650
E: ODVJETNICA@MILIC.HR | ATTORNEY-AT LAW@MILIC.HR

eventualne tražbine predlagatelja. Zaključak o opasnosti u obrazloženju pobijanog rješenja u bitnome se izvodi iz ranijeg postupanja I. protivnika osiguranja. Takvo se postupanje ne može automatski pripisati II. protivniku, koji ima samostalnu pravnu i procesnu poziciju.

Pritom je prvostupanjski sud u istoj odluci, odbijajući predloženu zabranu raspolaganja novčanim sredstvima I. protivnika osiguranja, izrijekom ocijenio da sama mogućnost raspolaganja nije dovoljna bez konkretnih i neposrednih okolnosti koje upućuju na opasnost. Isti standard mora vrijediti i za II. protivnika osiguranja. U odnosu na njega takva konkretna okolnost uopće nije utvrđena.

Naposljetku, sud nije razmotrio može li se svrha zaštite eventualnog prava predlagatelja postići blažim zemljišnoknjižnim sredstvom. Zabilježba spora odnosno, kada za zabilježbu spora nisu ispunjene pretpostavke, zabilježba pokretanja postupka prema člancima 86. i 90. Zakona o zemljišnim knjigama proizvodi učinak i prema osobama koje knjižna prava steknu nakon zabilježbe te čuva prvenstveni red buduće odluke. Stoga nije obrazloženo zbog čega je potpuna zabrana otuđenja i opterećenja nužna upravo u odnosu na II. protivnika.

III. Prvostupanjski sud je u točki IV. izreke naložio I. i II. protivniku osiguranja da predlagatelju osiguranja solidarno naknade 4.322,50 EUR. U obrazloženju se sud pozvao na članak 14. stavak 4. Ovršnog zakona, prema kojem protivnik osiguranja naknađuje samo troškove koji su bili potrebni za osiguranje, ali nije naveo niti jednu pravnu osnovu iz koje bi proizlazila solidarna odgovornost dvojice protivnika osiguranja.

Na temelju članka 21. stavka 1. OZ-a na postupak osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ZPP-a. Članak 161. ZPP-a propisuje da suparničari troškove podmiruju na jednake dijelove, a ako postoji znatna razlika u njihovu udjelu u predmetu spora, sud troškove raspoređuje razmjerno tim udjelima. Solidarna odgovornost za troškove postoji samo ako su suparničari solidarno odgovorni i u glavnoj stvari.

U ovom predmetu I. i II. protivnik osiguranja nisu solidarni dužnici nikakve glavne obveze. Njihove su pravne pozicije bitno različite: I. protivnik je osoba koja je nekretninu stekla darovanjem od ostaviteljice i sudionik je nasljednopravnog odnosa, dok je II. protivnik vjerovnik koji je nekretninu primio isključivo radi osiguranja novčane tražbine. Sama činjenica da je privremena mjera usmjerena prema obojici ne stvara solidarnu obvezu naknade troškova.

Takvo je shvaćanje potvrđeno i u sudskoj praksi. Županijski sud u Bjelovaru u odluci Gž-997/2022-4 od 13. srpnja 2023. izrijekom je preinačio odluku o trošku kojom su tuženici bili solidarno obvezani, uz obrazloženje da nužni i jedinstveni suparničari, ako nisu solidarni dužnici u glavnoj stvari, troškove ne snose solidarno nego prema pravilima članka 161. stavaka 1. i 2. ZPP-a.

Već zbog toga točka IV. izreke u dijelu u kojem se odnosi na II. protivnika osiguranja ne može opstati.

IV. Pobijana odluka o trošku temelji se na vrijednosti predmeta osiguranja od 150.000,00 EUR. Na toj osnovici sud je za sastav prijedloga priznao 1.129 bodova, odnosno 2.258,00 EUR, uvećano za PDV od 564,50 EUR, ukupno 2.822,50 EUR, te još 1.500,00 EUR sudskih pristojbi. Tako je za jednu procesnu radnju i dvije pristojbene obveze dosuđen ukupni trošak od 4.322,50 EUR.

Takvo određenje vrijednosti predmeta postupka u odnosu na II. protivnika nije obrazloženo. Sud je naprosto preuzeo iznos od 150.000,00 EUR iz prijedloga, premda pravo na naknadu troškova predstavlja upravo jednu od situacija u kojima je, prema članku 40. stavku 3. ZPP-a, sud dužan provjeriti očito previsoko ili prenisko naznačenu vrijednost predmeta spora. II. protivniku prijedlog

T: +385 1 201 5079 | M: +385 91 903 0650
E: ODVJETNICA@MILIC.HR | ATTORNEY-AT LAW@MILIC.HR

nije bio ni dostavljen, pa mu je onemogućeno da taj prigovor istakne prije nego što je na temelju tako određene vrijednosti protiv njega donesena izrazito visoka troškovna odluka.

U odnosu na II. protivnika stvarni ekonomski i pravni interes zbog kojeg je uopće uključen u postupak iznosi 26.800,00 EUR glavnice osigurane fiducijarnim prijenosom, uz pripadajuće sporedne tražbine. On prema I. protivniku nema pravni položaj stjecatelja koji bi bez ograničenja raspolagao tržišnom vrijednošću nekretnine od 150.000,00 EUR, već položaj vjerovnika čiji je stjecaj vlasništva akcesoran svrsi osiguranja tražbine.

Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju Rev 112/2023-2 od 21. veljače 2023. zauzeo je pravno shvaćanje da se u postupku pokrenutom prijedlogom za osiguranje novčane tražbine privremenom mjerom na nekretnini, kod ocjene potrebnog troška postupka, vrijednost predmeta postupka određuje prema visini tražbine koja se osigurava, a ne prema proizvoljno naznačenoj vrijednosti nekretnine odnosno vrijednosti koju je predlagatelj naveo u prijedlogu. Iako se u ovom predmetu formalno osigurava nenovčana tražbina predlagatelja, navedeno pravno shvaćanje potvrđuje temeljno načelo da se kod odmjeravanja potrebnog troška postupka osiguranja mora polaziti od stvarne vrijednosti pravnog interesa koji se osigurava odnosno koji je zahvaćen mjerom, a ne mehanički od pune tržišne vrijednosti predmeta osiguranja.

Usto, članak 37. stavak 2. ZPP-a nalaže zasebno vrednovanje zahtjeva kada se pojedini zahtjevi ističu protiv različitih tuženika, dok članak 161. stavak 2. ZPP-a nalaže razmjerno snošenje troška kada postoji znatna razlika u udjelu suparničara u predmetu spora. Upravo je takva situacija ovdje: uloga I. protivnika proizlazi iz darovanja i nasljednopravnog odnosa, a uloga II. protivnika iz fiducijarnog osiguranja tražbine od 26.800,00 EUR.

V. Ako se za potrebe odluke o trošku u odnosu na II. protivnika uzme vrijednost od 26.800,00 EUR, prema Tbr. 7. točki 1. u vezi s Tbr. 11. točkom 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika za sastav prijedloga pripada 250 bodova. Uz vrijednost boda od 2,00 EUR to iznosi 500,00 EUR, odnosno 625,00 EUR s PDV-om.

Prema Tar. br. 1. stavku 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (NN 50/2026), na vrijednost od 26.800,00 EUR puna pristojba iznosi 388,00 EUR. Za prijedlog za osiguranje plaća se polovica tog iznosa, dakle 194,00 EUR, a jednaka se polovica plaća i za rješenje o osiguranju. Stoga bi, čak i kada bi se predlagatelju priznala oba pristojbena troška, ukupan trošak sastava prijedloga s PDV-om i obje pristojbe iznosio 1.013,00 EUR, a ne 4.322,50 EUR.

Ni taj iznos ne može se bez daljnjega u cijelosti naložiti II. protivniku, jer ne postoji solidarna odgovornost. Prema članku 161. ZPP-a trošak bi se, ovisno o ocjeni suda, morao podijeliti na jednake dijelove ili razmjerno stvarnim udjelima i procesnim pozicijama protivnika osiguranja. Drugim riječima, čak i pod pretpostavkom da je određivanje mjere bilo opravdano, pobijana odluka II. protivnika tereti iznosom koji višestruko premašuje ono što bi moglo predstavljati njegov razmjerni i potrebni trošak ovog postupka.

Ako drugostupanjski sud ocijeni da se zbog nenovčane naravi tražbine vrijednost predmeta postupka mora utvrđivati prema članku 40. ZPP-a, tada je najmanje potrebno ukinuti odluku o trošku i omogućiti II. protivniku da se o naznačenoj vrijednosti od 150.000,00 EUR očituje, a prvostupanjskom sudu naložiti da tu vrijednost provjeri i o njoj dade konkretne razloge, vodeći računa o stvarnom ekonomskom interesu II. protivnika te o učinku koji ta vrijednost ima na pravo na naknadu troškova.

ODVJETNICA
NADA MILIĆ

T: +385 1 201 5079 | M: +385 91 903 0650
E: ODVJETNICA@MILIC.HR | ATTORNEY-AT LAW@MILIC.HR

VI. Slijedom svega navedenog, II. protivnik osiguranja predlaže da nadležni Županijski sud uvaži ovu žalbu te:

1. preinači pobijano rješenje u točkama I. i II. izreke u dijelu koji se odnosi na II. protivnika osiguranja Ivana Zajeca i odbije prijedlog za određivanje privremene mjere prema njemu, uz nalog za brisanje provedene zabilježbe zabrane u odnosu na njega;
2. preinači točku IV. izreke na način da odbije zahtjev predlagatelja osiguranja za naknadu troška postupka od II. protivnika osiguranja;
3. podredno, ukine točke I., II. i IV. izreke u dijelu koji se odnosi na II. protivnika osiguranja i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak;
4. krajnje podredno, ako privremena mjera ostane na snazi, preinači odnosno ukine odluku o trošku na način da se isključi solidarna odgovornost II. protivnika, utvrdi pravilna vrijednost predmeta postupka uz njegovo prethodno očitovanje te trošak odmjeri samo u nužnom i razmjernom dijelu.

II. Protivnik osiguranja potražuje trošak sastava ove žalbe prema Tbr. 13. točki 1. u vezi s Tbr. 7. točkom 1. Tarife u iznosu od 2.258,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 564,50 EUR, odnosno ukupno 2.822,50 EUR, kao i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 750,00 EUR, sveukupno 3.572,50 EUR, računato prema vrijednosti predmeta postupka od 150.000,00 EUR koju je označio predlagatelj osiguranja, podredno, prema vrijednosti predmeta postupka koju drugostupanjski sud utvrdi mjerodavnom

U Zagrebu, 21. rujna 2026. godine
II. protivnik osiguranja, po punomoćnici:
Nada Milić, odvjetnica

